

Ἐπί τῆς προτάσεως Νόμου «περὶ ἐπέκτασεως τῆς ἀσφαλίσεως γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Συμφώνως πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαν νομοθεσίαν τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ὁ Ὄργανισμὸς οὗτος καλύπτει ἀσφαλιστικῶς μόνον τοὺς κινδύνους τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ὄχι καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ φυτικού ἢ ζωικοῦ κεφαλαίου καὶ μόνον διὰ ζημίας προκαλουμένας ἐκ χαλάζης ἢ παγετοῦ. Ἄν κατὰ τὴν πρώτην ῥάσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀσφαλίσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἦτο ἀνάγκη ἢ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις νὰ προχωρῇ συντηρητικῶς καὶ σταδιακῶς ἀνεχνεύουσα πειραματικῶς τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν λαμβανόμενων μέτρων καὶ ἀποφεύγουσα ἐπικινδύνους δημοσιονομικὰς διαταραχάς, ἤδη ἢ ἐπιτυχῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆ τοῦ θεσμοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ὑπερπηδῆθη ἢ πρώτη δύσκολος φάσις καὶ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ χωρῶσιν ἠσυχρότερον εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς καὶ κατ' ἄλλων κινδύνων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν παρεχόμενων ἀποζημιώσεων. Ἐὰν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἐνθαρρύνωμεν πράγματι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν στροφὴν τῆς εἰς τοὺς ἐπιθυμητοὺς τομεῖς ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν προσδοκωμένην ἐνταξίαν μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ νὰ διευκολύνωμεν τὴν διαμόρφωσιν συνθηκῶν ἀσφαλείας εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς καὶ ἐπόμενως ὅρων διατηρήσεως ἐκεῖ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ προχωρῶσιν εἰς τὴν λήξιν τῶν προτεινομένων μέτρων.

Διὰ τοῦ προτεινομένου σχεδίου νόμου προβλέπεται α) ἡ κάλυψις τῶν ζημιῶν ὄχι μόνον τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ φυτικοῦ κεφαλαίου, διὰ τὸ ὅποιον προηγουμένως οὐδεμίαν πρόβλεψιν ὑπῆρχε, β) ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν κινδύνων ἐξ ἐκτάκτων θεομηγιῶν καὶ εἰδικώτερον ἐξ ἀνεμοθυελλῶν, βροχοπτώσεων καὶ πλημμυρῶν, γ) ἡ εἰσαγωγή τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ κτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου κατὰ τῶν κινδύνων ἐκ κεραυνῶν, δ) ἡ καταβαλλομένη ἀποζημίωσις αὐξάνεται καὶ διαφοροποιεῖται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ δίδεται ὑψηλότερον ποσοστὸν ἀποζημιώσεως εἰς περιπτώσεις ζημιῶν προγραμματιζομένων ἐπιθυμητῶν καλλιεργειῶν ἢ ὀμαλικῶν καλλιεργειῶν καὶ ταυτοχρόνως χωρίζεται μικρότερον ποσοστὸν ζημίας ὡς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἴδρυσιν δικαίωματος ἀποζημιώσεως, ε) εἰς τὰς περιπτώσεις καλλιεργειῶν τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις θεωρεῖται σκόπιμος αὐξάνεται κατὰ μικρὸν ποσοστὸν ἢ καταβαλλομένη ἀποζημίωσις καὶ περιορίζεται τὸ ποσοστὸν τῆς ζημίας πέραν τοῦ ὁποίου θεμελιούται δικαίωμα ἀποζημιώσεως, στ) διὰ καλλιεργειῶν τῶν ὁποίων ἀποφασίζεται ἄμεσδῶς ἡ ἀντικατάστασις δι' ἄλλων περισσοτέρων ἀποδοτικῶν καθορίζεται ἀνώτατον χρονικὸν ὄριον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου θὰ παρέχεται ἡ ἀσφαλιστικὴ προστασία. Μετὰ τὴν ἀπρόδον τοῦ τασσομένου χρονικοῦ ὁρίου ἡ ἀσφάλισις θὰ διακόπτεται.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 προεβλέπετο ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διατίθεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ποσοστὸν μέχρι 10 % ἐκ τοῦ προκύπτοντος κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος πλεονάσματος εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ κλάδου ἀσφαλίσεως γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ ΟΓΑ διὰ τὴν λήψιν προληπτικῶν μέτρων ἢ τὴν διενέργειαν ἐρευνῶν πρὸς προστασίαν καὶ διασφάλισιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐκ καιρικῶν ἀντιξοοτήτων, ὡς καὶ ἐκ φυτασθενειῶν ἢ ἐντομολογικῶν προσβολῶν ἐπιδημικῆς μορφῆς. Τὸ μέτρον ὁμως τοῦτον ἦτο δυνατικὸν καὶ μέχρι τοῦδε οὐδέποτε ἐφηρμόσθη. Εἶναι χρήσιμον τὸ μέτρον νὰ καταστή ὑποχρεωτικὸν πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ΟΓΑ. Εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας σήμερον λαμβάνονται μέτρα ἐνεργοῦ προστασίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ τῶν φυσικῶν κινδύνων καὶ τίθενται εἰς ἐφαρ-

μογὴν τεχνικαὶ μέθοδοι, ὡς εἶναι οἱ ἀντιχαλαζικοὶ πύραυλοι, τὰ ἐλικόπτερα ἢ ἀεροπλάνα διαλύσεως χαλαζοφόρων νεφῶν, ἡ χρησιμοποίησις ἀντιχαλαζικῶν δικτύων, συστημάτων ἀντιπαγετικῆς προστασίας κλπ. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ παρομοίων μέτρων θὰ περιορίσῃ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐκ παγετῶν καὶ χαλάζης, ἢ ὅποια σήμερον μετὰ τῶν λοιπῶν δαπανῶν ὑπερβαίνει τὸ 1 δισ. δρχ.

3. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ νομοθετικὸν διάταγμα 1390/1973 προέβλεπε τὴν εἰσαγωγὴν προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐναντίον ὠρισμένων ἄλλων κινδύνων καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ ζημιῶν μικροτέραν τῆς ἀποτελούσης προϋπόθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ ἐν λόγω Ν.Δ. προέβλεπε ὅτι ἡ μορφή αὐτῆ τῆς ἀσφαλίσεως θὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν. Ἡ διάταξις αὕτη οὐδέποτε ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν. Διὰ τῆς ὑποβαλλομένης προτάσεως νόμου προβλέπεται ἡ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως.

4. Τέλος, εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν ἀνέκυψαν διαφοραὶ μεταξύ παραγωγῶν καὶ τοῦ ΟΓΑ, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν δυσπιστίαν τῶν ἡσφαλισμένων παραγωγῶν πρὸς τὸν Ὄργανισμὸν χωρὶς τελικῶς ὁ Ὄργανισμὸς νὰ ἀποφύγῃ τὴν καταβολὴν τῶν δικαίων ἀποζημιώσεων. Τὴν δυσπιστίαν τῶν ἡσφαλισμένων προεκάλει ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον ὀρίζετο ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἐκτίμησις ἢ ἡ ἐπανεκτίμησις τῶν ζημιῶν. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ ΟΓΑ ἡ ἐκτίμησις αὕτη γίνεται μόνον παρ' ἐκτιμητοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ. Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν δύναται νὰ παρίσταται καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ ἡσφαλισμένου. Ἡ ἐν λόγω διάταξις τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος προτεινομένου σχεδίου, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ὁ ἐκτιμητὴς νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐκτίμησιν μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν παρουσίαν τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ ἐκπροσώπου του εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιορίζωνται εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ ἀμφισβητήσεις καὶ ταυτοχρόνως νὰ παρέχεται εἰς τὸν παραγωγὴν ἢ δυνατότητος ἀναπτύξεως τῶν ἀπόψεων του.

5. Ἐκ τῶν προτεινομένων μεταβολῶν τοῦ καθεστώτος τῆς ἀσφαλίσεως προβλέπεται ὅτι ἡ συνολικὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ λογαριασμοῦ τῆς γεωργικῆς ἀσφαλίσεως δὲν πρόκειται νὰ ὑπερβῇ τὰ 350 - 400 ἐκ. δρχ. ἐτήσιως περιλαμβανομένων καὶ τῶν προσθέτων διοικητικῶν δαπανῶν. Πράγματι ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς προστατευομένης παραγωγῆς ἀνέρχεται περίπου εἰς 90 δισ. δρχ. αἱ δὲ περιπτώσεις πραγματώσεως τῶν κινδύνων ἀνεμοθυελλῶν, βροχοπτώσεων, πλημμυρῶν, δὲν πρόκειται νὰ ὑπερβοῦν συνολικὸν ποσὸν ζημίας 900 ἐκατ. δρχ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καλυπτομένων ποσοστῶν καὶ τῆς ἰσχυοῦσας κλίμακος ἀποζημιώσεως ὑπολογίζεται ὅτι ἐκ τῆς ἐπέκτασεως τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὰς ἐν λόγω ζημίας θὰ ἀπαιτηθῶσιν κεφάλαια πρὸς ἀποζημιώσιν δὲν θὰ ὑπερβοῦν τὰ 250 ἐκ. δρχ. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δέον νὰ προστεθῇ ποσὸν 100 ἐκ. δρχ. διὰ τὴν αὐξησιν τῶν ποσοστῶν ἀποζημιώσεως καὶ ποσὸν 30 περίπου ἐκ. δρχ. γιὰ τὴν αὐξησιν τῶν διοικητικῶν ἐξόδων.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι λήψις μέτρων προληπτικῆς προστασίας τῆς καταστροφῆς θὰ περιορίσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ἐν λόγω ὑποχρεώσεις τοῦ ΟΓΑ. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται διὰ συστηματικῶν προσπαθειῶν νὰ ἐξοικονομηθῇ ἢ ἢ ἀπὸ τὸν ΟΓΑ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἤθελον προκύψει δυσχέρεια ἐξοικονομήσεως ποσοῦ, τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσπραχθῇ διὰ τῆς ἐπιμελεστέρας συγκεντρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 2 % ἐπὶ τῆς διακινουμένης γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἐν ἀνάγκη μία ἐλάχιστη αὐξησις τοῦ ποσοῦ τοῦτου ἀπὸ 2 % εἰς 2,2 % θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἀντιμετώπισιν ὄλων τῶν ἐνδεχομένων δαπανῶν, ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ ἐδημιουργοῦντο προϋποθέσεις ἀσφαλείας καὶ βεβαιότητος εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς, αὐξησις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος, περιορισμὸς ἄλλης μορφῆς δαπανῶν οἷαι ἡ ἀναστολὴ εἰσπράξεως χρεῶν, ἢ ἀπώλεια τόκων καὶ ἀπόσβεσις δανειῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Τοιαύτη τυγχάνει ή προτεινομένη διά του παρόντος σχεδίου νόμου τροποποιήσις του ασφαλιστικού καθεστώτος της γεωργικής πολιτικής, ή όποία θέλομεν νά πιστεύωμεν ότι θα τύχη της γενικής επιδοκιμασίας του Σώματος.

Έν Αθήναις τῆ 10 Φεβρουαρίου 1977

Ο προτείνων βουλευτής
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΨΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περί επέκτασεως της ασφαλίσεως γεωργικής παραγωγής και άλλων τινών διατάξεων.

Άρθρον 1.

Το άρθρον 8 του Ν. 4169/13.5.1961 αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Υπό του κλάδου ασφαλίσεως γεωργικής παραγωγής παρέχεται χρηματική αποζημίωσις εις τους ιδιοκτήτας τους όντας και εκμεταλλευτάς ή άλλως, εις τους εκμεταλλευτάς αγροτικών επιχειρήσεων προς αποκατάστασιν της άμέσου ζημίας, ήν υπέστησαν εις το υπό την συνήθη πορείαν των πραγμάτων προσδοκώμενον εισόδημά των, ή εις το φυτικόν κεφάλαιόν των, συνεπεία χαλάζης ή παγετού ή θυελλών, ή βροχοπτώσεων, ή πλημμυρών.

2. Όσαύτως χρηματική αποζημίωσις καταβάλλεται εις πρόσωπα της παραγράφου Ι διά την περίπτωσιν άμέσων ζημιών του ζωικού κεφαλαίου, προκαλυμμένων εκ κερυώνων.

3. Προκειμένου περί κλλιεργειών, την ένθάρρυνσιν των όποιών επιδιώκει ή οικονομική πολιτική, καθοριζομένων καθ' έκαστον έτος δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, περί ή προγραμματισμένων ύμαδικών κλλιεργειών ή περί κλλιεργειών εις χώρας άναδασμού, προϋπόθεσις του δικαιώματος αποζημιώσεως είναι ή ζημία νά μη είναι μικρότερα του 10 % της αξίας της παραγωγής ή του κεφαλαίου. Έάν ή ζημία υπερβαίνη το ποσοστό τουτο, καταβάλλεται αποζημίωσις μη δυναμένη νά υπερβῆ το 85 % της συνολικής ζημίας.

Προκειμένου περί κλλιεργειών, των όποιών ή διατήρησις κρίνεται σκόπιμος, προϋπόθεσις δικαιώματος αποζημιώσεως είναι ή ζημία νά μη είναι μικρότερα του 15 % του συνόλου της αξίας της παραγωγής ή του κεφαλαίου. Έάν ή ζημία υπερβαίνη το ποσοστόν τουτο, καταβάλλεται αποζημίωσις, μη δυναμένη νά υπερβῆ το 80 % της συνολικής ζημίας.

Προκειμένου τέλος περί κλλιεργειών, των όποιών άπορασίζεται ή άντικατάστασις δι' άλλων, ή ασφαλιστική κάλυψις διά τους έν τῆ παραγράφω Ι κινδύνους και ή καταβολή των αποζημιώσεων ίσχύει μόνον επί χρονικόν διάστημα 5 έτών, κατά τὰ ειδικώτερα δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας καθοριζόμενα.

4. Διά Κανονισμῶν θέλουσ καθορισθῆ ειδικώτερον τὰ περί των ασφαλιζομένων προϊόντων τὰ των υποχρεώσεων των ιδιοκτητών ή εκμεταλλευτών των ασφαλιζομένων προϊόντων έναντι του ΟΓΑ και αί συνέπειαι της μη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων τούτων, τὰ του ποσοστού μέχρι του όποιου θα γίνεται ή κάλυψις της ζημίας εκ των έν παραγράφω Ι του παρόντος άρθρου κινδύνων, ή διαδικασία εξακριβώσεως της ζημίας και άμοιρβήτησεως ταύτης, τὰ της καταβολής του ασφαλίματος έν όλῳ ή τμηματικῶς, ως και πᾶσα έν γένει λεπτομέρεια άφορῶσα την όργάνωσιν και λειτουργίαν του κλάδου ασφαλίσεως παραγωγής.

Εις άπάσας τὰς περι όν τὸ προηγούμενον εδάφιον ρυθμίσεις επιτρέπεται διαφοροποιήσις αναλόγως του προκαλούντος την ζημίαν κινδύνου, του ζημιωθέντος προϊόντος του βλαστικού σταδίου της κλλιεργείας, ως και ό καθορισμός τοπικών περιοχών και χρονικών όρίων έντός των όποιων καλύπτεται ή ζημία.

5. Η καθυστέρησις καταβολής της έν άρθρω 10 του παρόντος νόμου είσφορᾶς υπό των υποχρέων δέν δύναται νά έχη ως συνέπειαν την άπώλειαν της αποζημιώσεως εις ποσοστόν πέραν του ήμισους ταύτης.

6. Το Διοικητικόν Συμβούλιον του ΟΓΑ δύναται νά αποφασίξη περί της άντασφαλίσεως των κινδύνων του κλάδου ασφαλίσεως παραγωγής εις ιδιωτικάς ασφαλιστικάς επιχειρήσεις.

7. Οί υπό του παρόντος άρθρου προβλεπόμενοι Κανονισμοί ως και οί Κανονισμοί προαιρετικής ασφαλίσεως της γεωργικής παραγωγής και του φυτικού παραγωγικού κεφαλαίου, έγκρίνονται διά κοινών αποφάσεων του Υπουργών Συντονισμού και Προγραμματισμού, Γεωργίας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, δημοσιευομένων διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως».

Άρθρον 2.

Το άρθρον 2 του Ν.Δ. 1390/1973 τὸ όποιον προσετέθη ως άρθρ. 8α εις το Ν. 4169/1961 αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού και Προγραμματισμού, Γεωργίας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, δημοσιευομένων διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, λαμβανομένων μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΓΑ, διατίθεται κατ' έτος ποσόν μέχρι ποσοστού δέκα επί τοις έκαστον (10 %) εκ του κατά το άμέσως προηγούμενον ήμερολογιακόν έτος προκύπτοντος πλεονάσματος εις τὸν λογαριασμὸν του Κλάδου ασφαλίσεως γεωργικής παραγωγής του ΟΓΑ, διά την λῆψιν προληπτικών μέτρων ή την διενέργειαν έρευνών προς προστασίαν και διασφάλισιν της γεωργικής παραγωγής εκ καιρικών άντιξοοτήτων, ως και εκ φυτασθενειών ή έντομολογικών προσβολών, επιδημικής μορφῆς.

2. Διά των αὐτῶν ως άνω αποφάσεων όρίζονται έκάστοτε τὰ ειδικὰ πρόσωπα ή οί φορεῖς εις οὓς άνατίθεται ή λῆψις των μέτρων ή ή διενέργεια των έρευνών περί όν ή προηγούμενη παράγραφος, αί διατιθέμεναι διά τὰ λαμβανόμενα μέτρα ή τὰς έρευνας πιστώσεις, ως και πᾶν έτερον θέμα άφορών εις την έφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου».

Άρθρον 3.

Αί περί προαιρετικής ασφαλίσεως διατάξεις του Ν.Δ. 1390/(10.5.1973) τίθενται εις έφαρμογήν έντός τριών μηνών από της ίσχύος του παρόντος.

Άρθρον 4.

Ούδεμία έκτίμησις ή επανεκτίμησις ζημιών, γενομένη παρ' έκτιμητοῦ του ΟΓΑ, κατά τὰ υπό του κανονισμού τούτου όριζόμενα, ίσχύει, έφ' όσον δέν παρίσταται κατά την έκτίμησιν ό ήσφαλισμένος ή εκπρόσωπος αὐτοῦ ή γεωπόνος του τυχόν συνεταιρισμού, της παρουσίας τούτου βεβαιουμένης δι' ειδικού έγγράφου.

Έν Αθήναις τῆ 10 Φεβρουαρίου 1977

Ο Προτείνων βουλευτής
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ